

életprogramja. Ambrus József szerint a magyarság feladata nem az, hogy Európa bástyája legyünk kelet felé, mert eurázsiai nép vagyunk, s hivatásunk kelet és dél felé szólít bennünket. Ki kell emelnünk a magyar szellemiséget a tragikus magyar Holttengerből, s éppen ezért nem tűrheti a Turul ifjúsága, hogy bárki is visszacsempéssze azokat a bacillusokat, melyek a magyar testet 1919-ben egyszer már megbontották.

A Turul-nap egyébként az országzászló előtt megújított fogadalom ünnepélyes letételével ért véget, az egyetemista és főiskolás ifjúság élénk érdeklődése mellett.

Szegedi Napló XVII. (1941) március 27. 5. oldal

520. MIEFHOE menzájának támogatása

A rektor bejelenti, hogy a Magyar Izraelita Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Országos Egyesülete dél-magyarországi csoportja az Egyetemi Tanácshoz azzal a kéressel fordult, hogy mensájának fenntartásához a szokásos évi segélyt utalja ki. Megjegyzi, hogy a tavalyi esztendőben a nevezett csoport 200 P segélyben részesült. Javasolja, hogy az Egyetemi Tanács megfelelő fedezet hiányában a segélyt ne utalja ki.

Rövid eszmecsere után az Egyetemi Tanács úgy határoz, hogy a MIEFHOE dél-magyarországi csoportja részére a mensa segélyek terhére 50 pengő segélyt kiutal.

Horthy Miklós Tudományegyetem Egyetemi Tanácsának V. rendes ülése (1941. március 28.) CsML VIII. 5. (Horthy Miklós Tudományegyetem Rektori Hivatal iratai) 1. doboz 890/1940-41.

521. A SzEI nem tűr meg tagjai között zsidókat, vagy zsidó származásúakat

A szombati nagygyűlésről csak keddre adnak ki hivatalos nyilatkozatot

Ismeretes, hogy a szegedi egyetemi ifjúság újdonsült egyesülete a SzEI körül már megalakulása óta nagy vihar tombol. Az egyesületet, mely a Nobel-díjas rektor legfőbb védnöksége alatt működik, a jobboldali lapok részéről ismételt támadások érték, mire a fővárosi zsidó és liberális lapok siettek baráti vállveregetésben részesíteni a klubéletben feloldódó egyetemista alakulatot. A fajvédő lapok nehezményezték, hogy a SzEI nem állítja első sorba az egyetemi ifjúság gyökeres nemzeti törekvéseit, így például, többek között a zsidókérdést sem. Szemére vetették azt is, hogy a világnézetileg kevésbé igényes tagjait tömöríti magába.

A liberális hozsannázások után a nemzet érzésű közvélemény nem csekély meglepetésére látta, hogy a SzEI támogatói táborába – fogadott, vagy fogadatlan prókátorként – már a marxista Népszava is belépett. Mindez pedig anélkül történt, hogy a SzEI jónak látta volna a filoszemita dörgölözések visszautasítását. Ilyen

körülmények között nem csoda, ha közvélemény nem a legtisztábban lát a SzEI ügyében.

Éppen ezért örömmel értesültünk a napokban arról, hogy a SzEI szombat estére nagygyűlést hívott össze, többek között a támadások ügyében is. Munkatársunk megjelent a nagygyűlés színhelyén, az ülés előtt azonban Szent-Györgyi Albert közölte, hogy a nagygyűlés szigorúan zártkörű, s azon – legnagyobb sajnálatára – a sajtó képviselői nem vehetnek részt. Munkatársunk ekkor kérdést intézett a SzEI jelenlévő ifjúsági elnökéhez Bogdánfy Györgyhez, valamint az alelnökhöz: Lehet-e zsidó, vagy zsidószármazású tagja a SzEI-nek? Az egyesületnek – hangzott a válasz – zsidó, vagy zsidó származású tagja nincs, de nem is lehet. Akinek a nagyszülei között akár csak egy zsidó is akad, már nem léphet be a SzEI-hez.

Mindenesetre nagyon különleges a SzEI titkolózása, s a legkevésbé sem járul hozzá az egyesülettel kapcsolatos kételyek eloszlatásához. Ha nem tetszik a SzEI-nek, hogy vállon veregeti a hazai liberális együttes, akkor nyilvános diák-nagygyűlésen kell tiltakoznia a vádak ellen. A sajtó mellőzése aligha járul hozzá a közvélemény helyes tájékoztatásához.

Tessék nyíltan színt vallani! Az egyetem ifjúsága és a város, de az egész ország közvéleménye követeli ezt.

Szegedi Új Nemzedék XXIII. (1941) március 30. 8. oldal

522. Egyetemi Színjátszó Társaság

„Új dolog! Szokatlan dolog! – mondják sokan, mikor a Szegedi Egyetemi Ifjúság színjátszó terveiről hallanak. Pedig amiről itt szó van, egyáltalán nem új, nem is szokatlan: Európa és Amerika számos egyetemén már évtizedes hagyományokra tekinthet vissza az egyetemi színjátszás. A francia színjátszó diákok a Sorbonne-on kezdték, és a Chartres-i székesegyház, meg a Nôtre Dame kapuboltjai alatt folytatták előadásait. Amerika négy fő egyetemének saját színháza van, a Yale egyetemnek nagy tekintélyű színháztudományi intézete, a többi egyetemeken többszáz színjátszó csoport működik. Olaszországban a Gruppi Universitari Fascisti-nek Firenzében saját kísérleti színháza van és színi iskolája. Németország gazdag új népi színjátszása nagyrészt az ifjúság buzgóságából újult meg. Angliában az egyetemi Settlement-mozgalom kezdte el az újítást, és ma már a Cardiff-i leányfőiskolásoknak is külön színjátszó egyesületük van. A leydeni, utrechti Lustrum-játékoknak egész Hollandiában nagy a tekintélyük.

De aki csak egy kicsit ismeri a magyar irodalom történetét, tudja, hogy nálunk is nagy, talán minden más országénál jelentősebb múltja van a diákok színjátszó lelkesedésének. Hiszen az egész magyar színházi kultúra az iskoladráma továbbfejlesztéséből született meg, és az iskolai drámaelőadások nem szorítottak a szoroson vett középiskolai ifjúságra, hanem színészeink közt nem egyszer ott voltak az egyetem és az akadémiák buzgó fiatal művészei is. Szeged első „városi